

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 28 stycznia 2025 r.

Pozycja 41

POSTANOWIENIE

z dnia 12 września 2024 r.

Sygn. akt Ts 119/24

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Krystyna Pawłowicz,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej G.F. o zbadanie zgodności:

- 1) art. 27 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 217, ze zm.) w zakresie, w jakim „udziela upoważnienia Ministrowi Sprawiedliwości do odwołania prezesa albo wiceprezesa sądu bez opinii Krajowej Rady Sądownictwa w toku kadencji”;
 - 2) art. 27 § 2 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych w zakresie, w jakim „upoważnia kolegium właściwego sądu do wydania opinii w przedmiocie zamiaru odwołania, a Ministra Sprawiedliwości do odwołania prezesa albo wiceprezesa sądu bez opinii Krajowej Rady Sądownictwa”;
 - 3) art. 27 § 3 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych w zakresie, w jakim „upoważnia Ministra Sprawiedliwości do zawieszenia prezesa albo wiceprezesa sądu w pełnieniu czynności”;
 - 4) art. 27 § 5 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych w zakresie, w jakim „upoważnia Ministra Sprawiedliwości do odwołania prezesa albo wiceprezesa sądu bez opinii Krajowej Rady Sądownictwa”;
 - 5) art. 27 § 5a zdanie drugie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych w zakresie, w jakim „dopuszcza niewiążący charakter negatywnej opinii Krajowej Rady Sądownictwa wydanej w przedmiocie zamiaru Ministra Sprawiedliwości odwołania prezesa albo wiceprezesa sądu”,
- z art. 2, art. 10 ust. 1 i art. 186 ust. 1 w związku z art. 173 i art. 178 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

po s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej z 21 czerwca 2024 r. (data osobistego wniesienia) G.F. (dalej: skarżący) wystąpił z żądaniem przytoczonym na tle następującego stanu faktycznego.

Minister Sprawiedliwości w piśmie z 18 czerwca 2024 r. (nr [...]; [...]) skierowanym do Kolegium Sądu Okręgowego w K., na podstawie art. 27 § 2 w związku z art. 27 § 1 pkt 2

ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 334; dalej: p.u.s.p.) poinformował o zamiarze odwołania skarżącego z funkcji Prezesa Sądu Okręgowego w K. i zwrócił się do Kolegium tego sądu o wyrażenie w tym zakresie opinii, natomiast na podstawie art. 27 § 3 p.u.s.p. zawiesił skarżącego w pełnieniu czynności Prezesa Sądu Okręgowego w K. ze skutkiem od 19 czerwca 2024 r.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 17 lipca 2024 r. (doręczonym skarżącemu 26 lipca 2024 r.) wezwał skarżącego do: 1) sprecyzowania wzorców kontroli dla zakwestionowanych w skardze przepisów, przez wyjaśnienie, czy są nimi wskazane w *petitum* skargi art. 2, art. 10 ust. 1 i art. 186 ust. 1 w związku z art. 173 i art. 178 ust. 1 Konstytucji, czy przywołane w punkcie IV zatytułowanym „Wzorzec kontroli” art. 60 w związku z art. 31 ust. 3, w związku z art. 2 i art. 178 ust. 1 oraz art. 65 ust. 1 Konstytucji; 2) po wykonaniu punktu pierwszego, wskazania, które wolności lub prawa skarżącego, i w jaki sposób, zostały naruszone przez zakwestionowane w skardze przepisy; 3) uzasadnienia zarzutu niezgodności zakwestionowanych w skardze przepisów z wolnościami lub prawami skarżącego, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie; 4) doręczenia: a) odpisu pisma Ministra Sprawiedliwości z 18 czerwca 2024 r. (nr [...]; [...]) lub jego kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem (wraz z czterema kopiami), b) odpisu lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii protokołu z posiedzenia Kolegium Sądu Okręgowego w K. wyrażającego opinię w sprawie odwołania skarżącego z funkcji prezesa tego sądu (wraz z czterema kopiami), c) podpisanego egzemplarza skargi konstytucyjnej.

W ustawowym terminie skarżący nie usunął braków skargi.

Skarżący twierdzi, że w sprawie, w związku z którą wystąpił do Trybunału, zostały naruszone zasady trójpodziału władzy i niezawisłości sędziowskiej.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia licznych przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja tych przesłanek następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK).

Zgodnie z art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK jeżeli skarga nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia.

Zarządzeniem z 17 lipca 2024 r. sędzia Trybunału wezwał skarżącego do usunięcia stwierdzonych w toku wstępnej kontroli braków formalnych skargi. W treści zarządzenia oprócz dokładnego wskazania braków zawarto pouczenie, że w wypadku nieusunięcia ich w terminie wydane zostanie postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Odpis zarządzenia sędziego Trybunału z 17 lipca 2024 r. został skutecznie doręczony skarżącemu 26 lipca 2024 r. W ustawowym terminie skarżący nie usunął braków wskazanych w zarządzeniu.

Powyższa okoliczność jest – zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK – podstawą odmowy nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Mając powyższe na względzie, Trybunał postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.